

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

(ה)	
<p>(5) And behold, when the light of love cannot settle in the heart and mind, the light returns to depart, etc., as mentioned above. There are two aspects to this: one, due to an overwhelming delight, which is called "love of delights," as in "my soul longs and even faints," etc. The vessel cannot contain it, or in intellectual delight that is beyond measure, which cannot be borne—like Rabbi Akiva, whose eyes shed tears when he heard secrets of the Torah, for not every mind can endure it, etc. The second is the opposite—out of intense anguish from the absence of this light for so long. When one suddenly beholds an exceedingly great light, it can lead to crying with tears, for this is beyond the capacity of the mind's vessels. The vessels of the mind are pressured, and tears are released, as is known that tears come from the excess of the brain, etc., when the vessels of the mind are pressured beyond their capacity, whether from delight or from pain, etc. And behold, in the future it is written: "They shall come with weeping," for in the future there will be a revelation of the aspect of the Name Havayah in the aspect of Sovev, as it is written: "And the glory of Havayah shall be revealed." There will be in this both aforementioned aspects simultaneously—crying with tears due to the constriction of the vessels of the mind that will not be able to contain the immense light from overwhelming delight, joy, and love, which the mind and heart will not be able to hold at all, as mentioned above regarding the cause of tears. And the second aspect is from intense anguish and bitterness over the past, that they were in darkness during the time of exile, and emerging from darkness to see such a great</p>	<p>והנה כאשר אור האה"ר לא תוכל להתישב בלב ומוח חוזר האור לצאת כו' כנ"ל יש בזה ב' אופנים א' מצד רוב התענוג שנקרא אהבה בתענוגים שנכספה וגם כלתה כו' לא יכילנו הכלי או בתענוג שבשכל שלמעלי מכפי המדה שלא יוכל שאת כמו ר"ע זלגו עיניו דמעות כאשר שמע רזין דאורייתא דלאו כל מוחא סביל כו' והב' מהפוכו והוא מרוב הצער מהעדר האור זה כמה כאשר יראה אור גדול ביותר יבא לידי בכיה בדמעות לפי שזהו למעלה מכלי המוח ידחקו כלי המוח ויצאו דמעות כידוע שהדמעות באות מן המותרות של המוח כו' כאשר ידחקו כלי המוח מהכיל אם עונג או צער כו' והנה לעתיד לבא כתיב בבכי יבואו כו' לפי שלע"ל יהיה בחי' התגלות דשם הוי"ה בחי' טובב וכמ"ש ונגלה כבוד הוי"ה כו' יהיה בזה ב' האופנים הנ"ל דבר והפוכו כא' דהיינו שיבכו בדמעות מחמת דחיקת כלי המוח שלא יכילו האור הגדול מרוב ענג ושמחה ואהבה שלא יכיל כלי המוח והלב כלל כנ"ל בענין סבת יציאת הדמעות והב' מרוב צער ומרירות על העבר אשר היו בחשך בזמן הגלות ומתוך החשך יצאו לראות באור גדול כזה יבכו כמ"ש העם ההלכים בחשך ראו אור גדול כו' וזהו בבכי יבואו בבכיה של שמחה ובכיה של צער</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

<p>light will cause them to weep, as it is written: "The people who walked in darkness have seen a great light," etc. And this is "they shall come with weeping"—weeping from joy and weeping from sorrow simultaneously, for one depends on the other, and they will become one, and this is sufficient explanation.</p>	<p>כא' כו' דהא בהא תליא והיו לאחדים וד"ל</p>
(i)	
<p>However, in order for the light to settle within the vessel and not depart—the light of the Name Havayah in a state of "Ratzoh" (yearning) etc.—this is accomplished now through the fulfillment of Torah and Mitzvos. The 248 positive commandments are called the "248 limbs of the King," and just as the limbs of a person are vessels in which the light and vitality of the soul settle, and the general light and vitality flow from the brain to all the limbs, etc., so too above, in the Mitzvos of Havayah, in every Mitzvah the light of the Name Havayah settles within the vessel of that Mitzvah. For example, in the Mitzvah of Tzedakah and Chesed, which is called "His right arm," etc. Therefore, the Mitzvah of Torah study is equivalent to all of them, just as the brain is the source of all the vitality of the limbs, as is known, and this is sufficient explanation. And although all the Mitzvos are in the category of Orot b'Kelim (lights within vessels), which is the aspect of "Shuv" (return), nevertheless, there is no aspect of "Shuv" except after "Ratzoh" (yearning), etc. Therefore, within the totality of the Mitzvos, there is also the aspect of "Ratzoh and Shuv," which corresponds to Or Yashar (direct light) and Or Chozer (reflected light). These are the Chassadim (kindnesses) corresponding to the 248 positive commandments in general, and the Gevuros (restraints) corresponding to the 365 prohibitions in general. This is included in "Anochi"</p>	<p>ואמנם הנה כדי שיוכל האור להתישב בכלי ולא יצא האור דשם הוי"ה בבחינת רצוא כו' הנה זהו עקשיו בקיום התורה והמצוות שרמ"ח מצוות עשה נקראים רמ"ח אברין דמלכא ועל דרך משל אברי האדם שהאור וחיות הנפש מתישב בהם וכללות האור והחיות נמשך מן המוח לכל האברים כו' כך למעלה במצוות הוי"ה שכל מצוה מתישב אור דשם הוי"ה בכלי המצוה כמו במצוות הצדקה וחסד שנקרא דרושא ימינאי כו' ולכן מצוות תורה תלמוד כנגד כלן כמו המוח שהוא מקור לכל חיות האברים כידוע ודי למבין. ואף על פי שכל המצוות הן בבחינת אורות בכלים שזהו בחינת השוב מכל מקום אין בחינת השוב אלא אחר הרצוא כו' ולכך יש בכללות המצוות גם כן בחינת רצוא ושוב שהוא בחינת אור ישר ואור חוזר והן החסדים דרמ"ח מצוות עשה בכלל והגבורות דשס"ה לא תעשה בכלל שזהו נכלל באנכי ולא יהיה לך כו' ורמ"ח מצוות עשה שהן בבחינת החסדים דאור ישר וכן עקר ענינם הוא בכלים דוקא אבל הלא תעשה הוא בבחינת הגבורות דאור חוזר על כן באים רק במניעת המעשה ד"סור</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

and "Lo Yihyeh Lecha," etc. The 248 positive commandments are in the aspect of Chassadim of Or Yashar, and their primary function is specifically in vessels. However, the negative commandments are in the aspect of Gevuros of Or Chozer, and therefore, they manifest only in the form of refraining from action—"Sur MeRa" (turn away from evil), etc., as explained above regarding "Shemi" (My Name) with "Yud-Heh" corresponding to the 365 prohibitions, etc. This is the concept of the World to Come, which results from the Mitzvos, as it is stated: "To bequeath substantial inheritance to My beloved ones"—specifically "Yesh" (substance), and this is sufficient explanation.	מֵרַע" כו' וְכִמוֹ שְׁנִתְבָּאָר לְעֵיל בְּעִנְיָן "שְׁמִי" עִם "י"ה" שְׁשִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה כו' וְהֵינּוּ עִנְיָן הָעוֹלָם הַבָּא שְׂבָא מִן הַמִּצְוֹת שְׁנֶאֱמַר בּו' "לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יִשְׁ" דְּדִקָּא וְדִי לְמַבִּין.
(ז)	
And with this, the essential greatness of the giving of the Torah (Matan Torah) can be understood.	וּבְזֶה יוֹבֵן כָּל עֵיקָר עִנְיָן מַעֲלֵת מ"ת
Even though Avraham had already observed all the Torah and Mitzvos, as it is written: "Because Avraham listened to My voice,"	דָּאָף עַל פִּי שְׂאֲבָרְהֶם כָּבֵד קָיָם כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר "עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַע אֲבִרְהָם בְּקוֹלִי" כו'
this was only because his service was in love and attachment, in the aspect of "Ratzoh v'Shuv" (yearning and returning),	הֵינּוּ רַק בְּמַה שְׁהִיְתָה עֲבוּדָתוֹ "בְּאַהֲבָה וּדְבָקוּת בְּבַחֲיִנַת "רְצוּא וְשׁוּב"
as it is written: "Going and journeying," etc.	'כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר "הֲלוֹךְ וְנָסוּעַ" כו'
This is the essence of all the Mitzvos, as is known,	'שְׂזָהוּ כָלֵלִיּוֹת כָּל הַמִּצְוֹת כו'
that love is the root of the 248 positive commandments, and awe is the root of the 365 prohibitions.	וּכְדוּעַ דְּאַהֲבָה שְׂרֵשׁ רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֶׂה וְיִרְאָה שְׂרֵשׁ שִׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה
"Ratzoh v'Shuv" are love and awe, which are interwoven and become one.	וְרְצוּא וְשׁוּב הֵן אַהֲבָה וְיִרְאָה שְׁכָלוּלִים זֶה בְּזֶה וְהֵיוּ לְאַחַדִּים
Consequently, all actions of the Mitzvos are encompassed within love and awe, as mentioned above.	וּמִמֵּילָא נִכְלָל בְּאוֹהֵב וְיִרְאָה כָּל מַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת כְּנ"ל
However, the beginning is rooted in the end, and the end in the beginning,	אַבְל מִכָּל מְקוֹם הָרִי "נִעוּץ תַּחֲלִיתוֹ בְּסוֹפוֹ"

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

for the action is the primary aspect.	ו"סופן" כו' דהמעשה עיקר
This occurs when the light enters the vessel specifically, which is beyond the spiritual level of "Ratzoh v'Shuv" found in the angels called by the name "Elokim,"	והוא כְּאֶשֶׁר בָּא הָאוֹר בְּכָלִי דִּזְקָא שְׁהִיא לְמַעְלָה מִבְּחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב" בְּרוּחָנִיּוֹת דְּמַלְאכִים בְּשֵׁם "אֱלֹקִים"
and also beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham, which is associated with the name "Havayah."	וְגַם לְמַעְלָה מִבְּחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב" דְּאַבְרָהָם בְּשֵׁם הו"י"ה
This was the essence of receiving the Torah, when the Jewish people said: "We will do, and we will hear."	זֶה הָיָה עֵינֵן קִבְּלַת הַתּוֹרָה כְּאֶשֶׁר "אָמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע"
Regarding this, our sages said: "Who revealed this secret to My children?"	שָׁעַל זֶה אָמְרוּ רַז"ל "מִי גָלָה לְבְנֵי רַז"ז"
That this is the method the angels use, as it is written: "Mighty ones who do His word,"	שִׁמְ"ה מְשַׁתְּמָשִׁין בּו, כְּמוֹ שִׁכְתּוּב: "גִּבּוֹרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ"
and only afterward "to hear the voice of His word."	"וְהִדָּר לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ כו"
The explanation is that action refers to the vessel for the light,	וְהַעֲנִין הוּא דְּהַעֲשִׂיָּה הִיא בְּחִינַת הַכָּלִי לְאוֹר
which is the physical performance of the Mitzvah, and afterward, hearing corresponds to the light itself.	וְהוּא מַעֲשֶׂה הַמִּצְוָה בְּפֶעַל מַמַּשׁ, וְאַחֵר כֶּךָ הַשְׁמִיעָה שְׁהִיא בְּחִינַת הָאוֹר
They placed "we will do" before "we will hear," meaning they prioritized the vessel over the light.	וְהֵם הִקְדִּימוּ "נַעֲשֶׂה" לְ"נִשְׁמָע", הֵינּוּ שֶׁהִקְדִּימוּ לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת הַכָּלִי קִדְּם הָאוֹר
Because "the final deed arose first in thought,"	מִשּׁוּם ד'סוף מַעֲשֶׂה עָלָה בְּמַחְשְׁבָה "תַּחֲלָה"
(as our sages said, "the land preceded the heavens," as explained above).	וְכֵמוֹ שֶׁאָמְרוּ "אֶרֶץ קִדְּמָה לַשָּׁמַיִם") (כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר לַעֲלִיל
This is the secret of "M'H" (the divine attribute of humility),	"וְהוּא הָרַז "שִׁמְ"ה"
which is why they are called "mighty ones who do His word" before hearing.	שֶׁנִּקְרְאוּ "גִּבּוֹרֵי כַח עֹשֵׂי דְבָרוֹ" וְהִדָּר לְשִׁמְעַ"
Since the beginning is rooted in the end,	"וּמִשּׁוּם ד'נְעוּץ תַּחֲלִתֵּן בְּסוֹפֵן"
this is beyond the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.	עַל כֵּן הוּא לְמַעְלָה גַּם מִבְּחִינַת "רְצוּא וְשׁוּב" דְּאַבְרָהָם

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

Proof is from "I appeared to Avraham with the name Shakai, but with My name Havayah, I was not known to them"—only at Matan Torah.	וְרָאִיהָ מִמָּה שֶׁכָּתוּב: "וְאַרְא אֶל אַבְרָהָם" כו' "בְּאֵל שַׁדַּי" ו"שְׁמִי הוּא" ה' לֹא נֹדַעְתִּי לָהֶם" רַק בְּמַתַּן תּוֹרָה
Only at Matan Torah alone, and this is sufficient explanation.	רַק בְּמַתַּן תּוֹרָה לְבַד, וְדִי לְמַבִּין.
(And regarding what is stated: "Who revealed this secret to My children—that they said 'We will do' before 'We will hear'?"	וְיָמָה שֶׁנֶּאֱמַר "מִי גָלָה לְבָנַי רֵז זֶה) "שְׁמִי" ה' כו
But did not the angels themselves fail to receive the Torah and Mitzvos,	הֲלֹא הַמַּלְאָכִים לֹא יָכְלוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת,
as is known from the matter of "Bestow Your glory upon the heavens"?)	כִּידּוּעַ בְּעֵינַי "תִּנֶּה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם" כו'.
And as mentioned above, the "Ratzoh v'Shuv" of angels exists only in the name "Elokim,"	וְכַנִּ"ל בְּבַחֲבִינִת "רְצוּא וְשׁוּב" דְּמַלְאָכִים "שֶׁהוּא רַק בְּשֵׁם "אֱלֹקִים"
which is lower than the "Ratzoh v'Shuv" of Avraham.	לְבַד, לְמַטָּה מִמַּדְרַגַּת "רְצוּא וְשׁוּב" דְּאַבְרָהָם כו'.
The matter is that this "Mah" (humility) was drawn down at Matan Torah,	הָעֵינַי הוּא דְ"מָה" הִלְלוּ הוּא שֶׁנִּמְשָׁךְ בְּמַתַּן תּוֹרָה,
to create for the Jewish people two crowns: one corresponding to "We will do" and one corresponding to "We will hear."	לַעֲשׂוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵי כְתָרִים: אֶחָד "כִּנְגֵד "נַעֲשֶׂה" וְאֶחָד כִּנְגֵד "נִשְׁמָע
And this occurred when Hashem descended upon Har Sinai,	וְהוּא כְשֶׁיָּרַד ה' עַל הַר סִינַי,
as will be explained further regarding "For You ride upon Your horses," etc.	כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר בְּסִמּוּךְ בְּעֵינַי "כִּי תִרְכַּב 'עַל סוּסֶיךָ" כו'.
And this is sufficient explanation.	וְדִי לְמַבִּין.
(n)	
And this is the meaning of "The Jews accepted what they had begun to do."	זֶהוּ "וְקִבַּל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הֵחִלוּ לַעֲשׂוֹת".
At Matan Torah, when they said, "We will do, and we will hear," this was only the beginning.	דְּהִנֵּה בְּמַתַּן תּוֹרָה כְּשֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" הִיְתָה הַהֲתַחֲלָה.
They first said "We will do" and afterward "We will hear," prioritizing the vessel before the light.	וְהוּא מָה שֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה" תְּחִלָּה וְאַחֲרָיו כִּי "נִשְׁמָע", שֶׁהוּא לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת הַכֵּלִים תְּחִלָּה לְאוֹרוֹת.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

This was so that the light would be enclosed within the vessel and settle there,	והוא כְּדִי שְׁיִתְלַבֵּשׁ הָאוֹר בְּכֵלִי וְיִתְיַשֵּׁב בוֹ דִּוְקָא,
because "the beginning is rooted in the end."	"מִשּׁוּם ד'נְעוּץ תַּחֲלִיתִן בְּסוּפִין".
As it is written: "The conclusion of the matter: fear God and observe His commandments, for this is the entirety of man"—referring to the lights of the ten Sefiros.	וְכֵמוֹ שְׁכָתוּב: "סוּף דְּבָר כּו' אֶת הָאֱלֹקִים יִרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר" בְּפֶעַל מִמֶּשׁ, "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם"—דְּאוֹרוֹת דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת כּו'.
However, at Matan Torah, this was only the beginning of forming the vessels.	אָבֵל בְּמִתֵּן תּוֹרָה לֹא הָיָה אֶזְרַק הִתְחַלֵּת הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל הַכֵּלִים.
As they said "We will do," it was merely the start of the action.	וְכֵמוֹ שֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה" כּו', שֶׁהוּא רַק הִתְחַלֵּת מַעֲשֶׂה לְבַד.
But in the days of Achashverosh, "the Jews fulfilled and accepted what they had begun to do" at Matan Torah.	אָבֵל בְּיָמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ, "קִיְמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת" בְּמִתֵּן תּוֹרָה.
This means they completed in action what had only begun at Matan Torah.	וְהוּא שֶׁגָּמְרוּ לַמַּעֲשֶׂה מִה שֶׁכָּבַר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת בְּמִתֵּן תּוֹרָה כּו'.
That is, when they said "We will do," they had not yet completed the work.	דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה" לֹא עָשׂוּ עֲדִין גָּמַר הַמְּלָאכָה.
But in the days of Achashverosh, they completed what had begun at the time of Matan Torah.	וּבְיָמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ גָּמְרוּ אֶת אֲשֶׁר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת בְּמִתֵּן תּוֹרָה כּו'.
And this is a great wonder—how is it possible that at Matan Torah, when they stood at the mountain, saw and heard, and even placed "We will do" before "We will hear," the action was not yet complete,	זֶה פֶּלֶא גָדוֹל—דְּאִיךָ אֶפְשָׁר דְּבְּמִתֵּן תּוֹרָה שֶׁעָמְדוּ בְּהָר וּרְאוּ וְשָׁמְעוּ וְהִקְדִּימוּ "נַעֲשֶׂה" לִ"נִשְׁמָע" לֹא הָיָה גָמַר מַעֲשֶׂה,
yet in the days of Achashverosh, the action was completed?	וּבְיָמֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ נַעֲשֶׂה גָמַר מַעֲשֶׂה?
However, the explanation is as is known: In the days of Achashverosh, the Jewish people had true self-sacrifice (Mesirus Nefesh) for an entire year	אָבֵל הָעֵינָן הוּא כִּידוּעַ שְׂבִימִי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הָיָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל מְסִירַת נַפְשׁ מִמֶּשׁ כָּל אוֹתָהּ הַשָּׁנָה
due to Haman the oppressor of the Jews, who sought to destroy them.	בְּגִזְרַת הָמָן צוּרֵר הַיְּהוּדִים שֶׁבִקֵּשׁ לְאַבְדֵם.
It was a unanimous agreement among all of them, from the greatest to the smallest, women and children alike.	שֶׁנַּעֲשֶׂה הֶסְכֵּם אֶצֶל כָּלֵם, מִגְּדוֹל וְעַד קָטָן, נָשִׁים וְטָרְף.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

They resolved that even though they were subject to the decree of the king to be killed,	והוחלט אצלם שגם אם הם נתונים לגזרת המלך ליהרג,
they would never abandon their faith under any circumstances.	לא ימירו דתם בשום אופן.
Even if they were all to be killed and completely annihilated, no foreign thought entered their hearts, G-d forbid.	גם אם יהרגו כלם ויאבדו לגמרי, לא עלתה מחשבת חוץ בלבבם ח"ו.
Thus, they were all prepared to die in actual self-sacrifice for the sanctification of G-d's name.	ואם כן, הרי כלם היו מזומנים ומוכנים להריגה על קדוש ה' בפעל ממש.
This was not merely potential self-sacrifice, but actual,	שאינן זה נקרא מסירת נפש בכח, אלא בפעל ממש,
for since they were prepared to die, it is considered actual self-sacrifice.	מאחר שהיו מוכנים להריגה בפעל ממש.
And it is known that actual self-sacrifice reaches exceedingly high,	ידוע שענין מסירת נפש בפעל שורשו מגיע למעלה מעלה,
even beyond Torah and Mitzvos.	גם למעלה מתורה ומצוות.
For it stems from the very essence and being of G-d Himself,	והוא במהותו ועצמותו יתברך,
since actual self-sacrifice transcends reason and will entirely.	כי מסירת נפש בפעל זהו למעלה מן 'הטעם והרצון לגמרי כו'.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

And for this reason, self-sacrifice (Mesirus Nefesh) is not written in the Torah as a command, because it is an inheritance that comes naturally from the forefathers. Therefore, when one ascends to such an exceedingly high level through the complete departure of light from the vessel, in the aspect of "Or Chozer" (returning light) reaching directly to the Divine Essence, it is certain that this ascent causes the light to return and be drawn back to them. This occurs from the very place and supreme level to which they ascended through their absolute self-sacrifice, as mentioned above. And thus, the light extends to them from the very essence of the Infinite One (Ein Sof), to the extent that they were granted the Torah as it exists in its essence and absolute being. This Torah is in an aspect of encompassing and a garment, even though it is the highest light, as it is written: "He wraps Himself in light like a garment." For the higher the light, the more it can descend and lower itself to settle within. And this is what was drawn to them—the light of the Torah in the form of the royal garment, as it is written: "Let them bring the royal garment that the king has worn," as explained above.

בשם צווי כי ירושה היא בטבעיות מן האבות. ולזאת פאשר עולה למעלה מעלה כל כך מצד יציאת האור מן הכלי לגמרי בבחינת "אור חוזר" אל העצמות ממשי, הרי ידאי חוזר ונמשך להם האור על ידי עליה זו מאותו מקום ומדרגה העליונה שעלו לשם על ידי מסירת נפשם בהסכם המחלט כנ"ל. והוא שנמשך להם האור ממהות ועצמות אין-סוף ברוך-הוא, עד שנתנה להם התורה כמו שהיא במהותו ועצמותו ממשי, שהיא בבחינת מקיף ולבוש, גם שהוא האור היותר גבוה, כמו שכתוב: "עטה אור כשלמה" כו'. הרי כל שהוא יותר גבוה, יותר יוכל לירד ולהשפיל ולהתישב. וזהו שנמשך להם בחינת אור דתורה בבחינת "לבוש מלכות", כמו שכתוב: "יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך" כנ"ל.

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

<p>This is what is stated regarding the Torah: "He wraps Himself in light like a garment," which is called a "royal garment"—the garment that the King wore before He emanated and created, etc. Similarly, in the performance of Mitzvos, which are vessels of various kinds for the aspect of the Infinite One, Blessed Be He, as He exists in His very essence, they are referred to as "the horse upon which the King rides," as mentioned above. As is known, "light" is called "the rider," and the vessel is called "the horse" because it clothes the light, and the light rides upon it, similar to how letters enclose the light of intellect or the light of emotions, as explained elsewhere. The 248 positive commandments are therefore called "the 248 limbs of the King." And because of their self-sacrifice, as mentioned above, they merited that the Torah and Mitzvos should be drawn down to them from an even higher level than at the time of Matan Torah. Even though they had willingly accepted it then, saying, "We will do, and we will hear," this was only the beginning. But through their self-sacrifice, the acceptance of that initial will at Matan Torah was completed. As explained above, actual self-sacrifice surpasses everything, and its power enables the fulfillment and completion of the Torah and Mitzvos that they had begun at Matan Torah. And this is sufficient explanation.</p>	<p>כְּשֶׁלְמָה, "שְׁנִקְרָא "לְבוּשׁ מַלְכוּת"—אֲשֶׁר לְבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ קֹדֶם שֶׁהֶאֱצִיל וּבָרָא כו'. וְכֵן בְּעֶשְׂרֵת הַמִּצְוֹת, שֶׁהֵן בְּחִינַת כָּלִים מְכִילִים שׁוֹנִים לְבְּחִינַת אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שֶׁהִיא בְּעֶצְמוֹתוֹ מִמֶּשׁ, וְנִקְרָא "הַסּוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ" כֵּן"ל. וְכְמוֹ שֶׁיִּדְוַע, ד' "אור" נִקְרָא "רוֹכֵב", וְהַכֹּלִי נִקְרָא "סוֹס" מִשּׁוּם שֶׁמִּלְבִּישׁ לְאוֹר, וְהָאוֹר רֹכֵב עָלָיו, כְּמוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁמִּלְבִּישׁוֹת לְאוֹר הַשָּׂקֶל אוֹ אֹר הַמַּדּוּת, וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּמָּקוֹם אַחֵר. וְאֵלּוּ הֵן רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה, שְׁנִקְרָאִים "רַמ"ח אֲבָרִין דְּמַלְכָּא" כו'. וּמִצַּד בְּחִינַת מְסִירַת נַפְשָׁם כֵּן"ל, זָכוּ שֶׁיִּמְשֹׁךְ לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת מִמָּקוֹם הַנֶּעֱלָה בְּיוֹתֵר, יוֹתֵר מִכְּמוֹ שֶׁהִיא בְּזִמְנָן מִתֵּן תּוֹרָה. אַף-עַל-פִּי שֶׁקִּבְּלוּ בְּרָצוֹן כְּשֶׁאָמְרוּ "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" כו', זָהוּ רַק הַתְּחִלָּה. אֲבָל עַל-יְדֵי מְסִירַת נַפְשׁ נִגְמַר קִבְּלַת הָרָצוֹן שֶׁהִיא אַז בְּמִתֵּן תּוֹרָה, מִטַּעַם הֵן"ל, שֶׁמְסִירַת נַפְשׁ בִּפְעַל עוֹלָה עַל-הַכֹּל, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּכוּחוֹ לְקַיֵּם וּלְגַמֵּר כָּל קִבְּלַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁהִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת בְּזִמְנָן מִתֵּן תּוֹרָה. וְיֵדִי לְמַבִּין.</p>
(ט)	

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

To further explain and understand how, through self-sacrifice (Mesirus Nefesh), they merited that the aspect of the "royal garment" and "the horse upon which the King rides"—which represent the higher aspect of Torah and Mitzvos—should be drawn down to them, we must first clarify the meaning of the verse: "For You ride upon Your horses, Your chariots are salvation." The explanation is that "Your horses" refers to two types of horses. One type runs with its strength upwards, such as when climbing a steep mountain that a person could not ascend by foot at all—the horse carries its rider all the way to the top. The second type of horse is one whose strength allows it to bear heavy burdens down into the valley without stumbling, and even on level ground, it runs with a speed that human strength alone could not achieve. Likewise, letters are called "horses," as is known, and there are two types of letters, which serve as vessels for the light of intellect. Some letters elevate and raise the light higher and higher, penetrating deeper and deeper into wisdom. Others have the capacity to bring the light of intellect downward, lowering it to the extent that it can be contained within them, revealing even what was previously hidden and concealed. They bring the light down to the lowest levels. This is like Rabbi Akiva, who would derive teachings from every small stroke of a letter, drawing down the revelation to the very lowest levels. Conversely, there are letters—such as those of "Tagin, Nekudos, and Taamim"—that elevate secrets and mysteries, ascending higher and higher to the most exalted levels. All of this was present at Matan Torah in the Ten Commandments. And this is sufficient explanation.

וְלִהְבִּין זֶה בְּתוֹסַפֶּת בִּיאור, וְאִיךָ
שְׁעַל-יְדֵי מְסִירַת נֶפֶשׁ זָכוּ שְׂיִמְשֻׁךְ
בְּחִינַת "לְבוּשׁ מַלְכוּת" וְ"סוּס אֲשֶׁר
רָכַב" כו', שֶׁהֵן בְּחִינַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת
הָעֲלִיוֹנִים, הֵנָּה יֵשׁ לְהַקְדִּים בִּיאור עֲנִין
מֵה שְׁנָאֲמַר: "כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ,
מִרְכַּבוֹתֶיךָ יִשְׁוּעָה." פְּרוּשׁ, "סוּסֶיךָ"
הֵם שְׁנֵי מִינֵי סוּסִים: אֶחָד, הָרוֹץ בְּכַחוֹ
לְמַעַלָּה, כְּגוֹן כְּשֶׁעוֹלָה בְּגוֹבַהּ הָהָר
הַגָּבוֹה, שֶׁלֹּא יִכּוֹל הָאָדָם לָלֶכֶת בְּרַגְלָיו
כָּלל, וְהַסּוּס נוֹשֵׂא אֶת הָרוֹכֵב עָלָיו עַד
לְמַעַלָּה. וְהַסּוּס הַשֵּׁנִי הוּא אֲשֶׁר
בְּגִבּוֹרָתוֹ נוֹשֵׂא לְעֹמֶק אֶת כָּל הַמַּשָּׂא
עָלָיו וְלֹא יִכְשַׁל, וְגַם בְּמִישׁוֹר רֶץ
בְּמַהֲרִית, שָׂאִין זֶה בְּכַח הָאָדָם. וְכֵן
הֵם בְּחִינַת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאוֹת
"סוּסִים," כִּידוּעַ. יֵשׁ ב' מִינֵי אוֹתִיּוֹת,
שֶׁנִּקְרָאוֹת כָּלִים לְאוֹר הַשֶּׁכֶּל: יֵשׁ
אוֹתִיּוֹת שֶׁמַּגְבִּיהִים וּמְנַשְּׂאִים אֶת
הָאוֹר לְמַעַלָּה מֵעַלָּה, בְּעֹמֶק אַחֵר עֹמֶק
כו'. וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁבֹכְחֵן לְהוֹרִיד אֶת
אוֹר הַשֶּׁכֶּל עַד לְמַטָּה מַטָּה בְּיוֹתֵר,
לְהַכִּיל בְּתוֹכָן כָּל הַסְּתוּמִּים וְהַגְנוּזִים כו',
לְהוֹרִידוֹ לְמַטָּה. וְכֵמוּ רַבִּי עֲקִיבָא,
שֶׁהָיָה דוֹרֵשׁ עַל כָּל קוּץ כו', לְהַבִּיא
לְגַלּוּי לְמַטָּה מַטָּה בְּיוֹתֵר. וְלִהְפֹּךְ, יֵשׁ
בְּאוֹתִיּוֹת, כֵּמוּ בֵּט"ו תִּת־אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן
רָזִין וְסוּדוֹת, בְּעֲלֵיו אַחֵר עָלָיו עַד רוּם
הַמַּעֲלוֹת. וְהַכֵּל הֵיךְ בְּמַתֵּן תּוֹרָה,
בְּעֶשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת. וְדִי לְמַבִּין

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

<p>And from this example, we can understand the higher chariot (Merkavah) above, which carries the Rider. This is as it is written: "And upon the likeness of the throne was the likeness of the appearance of a man," referring to the structure of the Divine Chariot, which includes "the face of a lion to the right," etc. The chariot possesses a unique quality: it elevates the Supernal Man, the Rider, to the highest levels—similar to the analogy of a horse that runs upward. Likewise, this chariot also serves to bring down the revelation of Divine light to the lowest realms, such as the revelation of the Shechinah to prophets and similar manifestations, like the revelation of the Shechinah in the Holy of Holies. This was also the case at Matan Torah, as it is written: "And Hashem descended upon Mount Sinai," meaning He descended with His chariot.</p>	<p>והדגמה מזה יובן למעלה במרכבה העליונה, שנושאת את הרוכב, שהוא מה שכתוב: "ועל דמות הכסא, דמות כמראה אדם" כו', שהן כמו "ופני אריה אל הימין" כו'. יש במרכבה מעלה ויתרה—להעלות את האדם העליון הרוכב עד רום המעלות, כמשל הסוס שרוץ למעלה כו'. וכן יש במרכבה זו להוריד גלוי האור האלקי למטה מטה, כמו גלוי השכינה לנביאים וכיוצא בזה, בגלוי השכינה בהיכל קדש הקדשים. וכן היה במתן תורה, שנאמר: "וירד ה' על הר סיני"—שירד עם המרכבה שלו.</p>
<p>And these are the very "Mah" (humility) mentioned above, regarding which it was said, "Who revealed this secret?" And this is specifically stated about Matan Torah: "For You ride upon Your horses"—which refers to the supernal chariot, possessing the ability to lower the Rider, just as it has the ability to elevate the Rider, as explained above. At Matan Torah, both types of chariots were present, referred to as "Your horses." This corresponds to the Torah and Mitzvos, which are called a "chariot" for the Rider, since they serve as vessels for supernal lights. Every Mitzvah is a vessel for the light of Havayah, capable of ascending to the highest levels.</p>	<p>והן ה"מ"ה הנ"ל, שאמר: "מי גלה רז זה" כו'. וזהו שנאמר על מתן תורה דוקא: "כי תרכב על סוסיה," שהן בחינת מרכבה עליונה, שבכחן להוריד את הרוכב כו', כמו שיש בכחן להעלות את הרוכב כנ"ל. ובמתן תורה היו ב' מיני מרכבות אלו, ונקראו "סוסיה." והיו ענין התורה והמצוות, שנקראים "מרכבה" לרוכב, מפני שהן בחינת כלים לאורות עליונים. כמו שכל מצוה היא בחינת כלי לאור הוי"ה, שביכלתה לעלות לאור לרום המעלות.</p>

Mitteler Rebbe
Shar HaPurim
וקבל היהודים
ה - ט

<p>Additionally, there is a unique quality in the performance of Mitzvos that they are called a "chariot," in the sense that they serve as vessels for the light, enabling the Rider to bring down and reveal Divine light to the lowest realms. This is the meaning of "Your chariots are salvation"—"chariots" in the plural, because there are many Mitzvos that act as vessels to elevate lights upward, and many that act as vessels to draw lights downward. For example, Tzitzis, Tefillin, Torah study, and Tzedakah draw down the revelation of the Infinite Light into wisdom and kindness. Similarly, Sukkah and Lulav accomplish this. On the other hand, Terumos, Ma'asros, and Korbanos are in the category of elevation, raising the lights higher and higher. The Torah encompasses both aspects, which is why it is referred to in the plural as "Your chariots."</p>	<p>וְיֵשׁ עוֹד מַעֲלָה בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת שֶׁנִּקְרָא "מֶרְכָּבָה"—וְהֵינּוּ בְּחִינַת כָּלִי לְאוֹר, שֶׁהוּא הָרוֹכֵב, לְהוֹרִיד וּלְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת גְּלוּי הָאוֹר הָאֱלֹקִי לְמַטָּה מַטָּה בְּיוֹתֵר. וְזֶהוּ "מֶרְכָּבוֹתֶיךָ יְשׁוּעָה"—"מֶרְכָּבוֹתֶיךָ" לְשׁוֹן רַבִּים, מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ הֶרְבֵּה מִצְוֹת שֶׁהֵן כָּלִים לְאוֹרוֹת לְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלָה, וְיֵשׁ הֶרְבֵּה מִצְוֹת שֶׁהֵן כָּלִים לְאוֹרוֹת לְהוֹרִידָם לְמַטָּה. כְּמוֹ מִצְוֹת צִיצִית, תְּפִילִין, תַּלְמוּד תּוֹרָה, וְצִדְקָה, שֶׁהֵן לְהַמְשִׁיךְ גְּלוּי אוֹר אֵין-סוֹף לְמַטָּה בְּמוֹחִין, בְּחֻכְמָה וּבְחֻסֵּד. וְכֵן סֵפֶה וְלוּלָב וְכִיּוּצָא בָּהֶן. וּבִתְרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת וְקֹרְבָנוֹת הוּא בְּחִינַת הָעֲלָאָה לְמַעְלָה מֵעֵלָה כו'. וְהַתּוֹרָה כְּלוּלָה מִשְׁנֵיהֶם, לְכֵן נִקְרָאת "מֶרְכָּבוֹתֶיךָ" לְשׁוֹן רַבִּים.</p>
<p>"Your chariots are salvation" means that they bring salvation to the Rider in both of these ways—by elevating and by drawing down. This is beyond what the Rider could achieve on His own, for by His own power He could neither ascend so high nor descend so low. It is only through the chariot that He is lifted to the highest levels and brought down to the lowest realms. And this is accomplished only through the enclothing of the lights within vessels, which are the various Mitzvos. This explains the general concept of "the horse upon which the King rides," which refers to the time of Matan Torah, as it is written: "For You ride upon Your horses," as mentioned above. And this is sufficient explanation.</p>	<p>וְיָמָה שֶׁנֶּאֱמַר: "מֶרְכָּבוֹתֶיךָ יְשׁוּעָה"—הֵינּוּ, יְשׁוּעָה לְרוֹכֵב עַל הַמֶּרְכָּבָה בְּשְׁנֵי הָאוֹפָנִים הֵן"ל, בִּירִידָה וּבְעֲלִיָּה. הַכֹּל בְּיוֹתֵר מִקְּפֵי כַח הָרוֹכֵב בְּעַצְמוֹ, שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל מִצַּד כַּחוֹ עַצְמוֹ לְעֵלוֹת כָּךְ וְלֹא לְרִדֹת כָּךְ—רַק עַל-יְדֵי הַמֶּרְכָּבָה שֶׁנוֹשָׂאתָּהּ לְמַעְלָה וּמוֹרִידָתָהּ לְמַטָּה מַטָּה. וְזֶה רַק עַל-יְדֵי הַתְּלַבְּשׁוֹת הָאוֹרוֹת בְּכָלִים מְכֻלִּים שׁוֹנִים, שֶׁהֵן מַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת דּוֹקָא. וְזֶהוּ כְּלָלוֹת עֲנִין "וְסוֹס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ"—שֶׁזֶּהוּ בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה, דְּכָתִיב בִּיה: "כִּי תִרְכַּב עַל סוֹסֶיךָ" כֵּן"ל. וְיָדִי לְמַבִּין</p>